

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 282/2020
30.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., ..., чији је пуномоћник Ана Колешан, адвокат из ..., против противника предлагача Града Београда, чији је законски заступник Градско правобранилаштво из Београда и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београд ЈП из Београда, ради одређивања накнаде, одлучујући о сукобу месне надлежности између Вишег суда у Сомбору и Вишег суда у Пожаревцу, на седници одржаној 30.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, изјављеној против решења Првог основног суда у Београду Р1 56/13 од 03.02.2016. године и жалби предлагача АА изјављеној против допунског решења Првог основног суда у Београду Р1 56/13 од 05.10.2017. године, месно је надлежан Виши суд у Пожаревцу.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем Р1 56/13 од 03.02.2016. године, одбио је као неоснован захтев предлагача да се обавезе противник предлагача Град Београд, да исплати предлагачу накнаду за експроприсану непокретност кат. парцелу .../... површине 370 м2, уписане у ЛН бр. ... КО ... и обавезе противника предлагача на накнаду трошкова (став први изреке). Обавезао је крајњег корисника Дирекцију за грађевинско земљиште и изградњу Београда да исплати предлагачу накнаду за изузету катастарску парцелу број .../..., површине 370 м2, уписану у ЛН број ... КО ... у износу од 1.110.000,00 динара, са законском затезном каматом од 03.02.2016. године (став други изреке). Одбио је као неоснован захтев противника предлагача Града Београда за накнаду трошкова ванпарничног поступка (став трећи изреке).

Против наведеног решења, у односу на одлуку садржану у ставу другом изреке, крајњи корисник Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда је изјавила жалбу.

Врховни касациони суд, решењем Р 4172/2017 од 08.05.2018. године, одредио је Виши суд у Сомбору за поступање у овом предмету (одлучујући о предлогу Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету Вишег суда у Београду Гж 6233/2016, због изузетне оптерећености Вишег суда у Београду).

Виши суд у Сомбору, решењем Гж 826/2017 од 24.08.2017. године, вратио је списе предмета P1 56/13 Првом основном суду у Београду ради допуне поступка.

Први основни суд у Београду, допунским решењем P1 56/13 од 05.10.2017. године, одбио је као неоснован предлог предлагача да се обавезе крајњи корисник да предлагачу накнади трошкове ванпарничног поступка.

Против наведеног решења, предлагач је изјавио жалбу.

Врховни касациони суд, решењем P1 4190/2019 од 07.06.2019. године, одредио је Виши суд у Пожаревцу за поступање у овом предмету (на предлог Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету Вишег суда у Београду Гж 14548/2017, због изузетне оптерећености Вишег суда у Београду).

Виши суд у Пожаревцу, решењем Гж 485/2019 (2013) од 19.07.2019. године, вратио је списе предмета P1 56/13 Првом основном суду у Београду, ради отклањања процесних недостатака. У образложењу је указао да по доношењу одлуке о главној ствари, одлуке по жалби на решење Првог основног суда у Београду P1 56/13 од 03.02.2016. године, за коју је делегиран Виши суд у Сомбору, у предмету Гж 826/2017 списе предмета вратити Вишем суду у Пожаревцу ради одлучивања о жалби на допунско решење Првог основног суда у Београду P1 56/13 од 05.10.2017. године.

Виши суд у Сомбору, уз допис Гж 1/2020 од 09.01.2020. године, вратио је списе предмета Првом основном суду у Београду, из разлога што је Виши суд у Пожаревцу делегиран за поступање у овом предмету.

Први основни суд у Београду, уз допис P1 56/13 од 21.01.2020. године доставио је списе Вишем суду у Пожаревцу.

Виши суд у Пожаревцу, решењем Гж 87/20 (2013) од 30.01.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београд, ЈП из Београда, изјављеној против решења Првог основног суда у Београду P1 56/13 од 03.02.2016. године и списе предмета Првог основног суда у Београду P1 56//13 уступио Вишем суду у Сомбору, као стварно и месно надлежном суду за одлучивање по жалби против решења Првог основног суда у Београду P1 56/13 од 03.02.2016. године. У образложењу је указао да како је Виши суд у Сомбору одређен да поступа у предмету Вишег суда у Београду Гж 6232/16 у ком предмету је жалба изјављена на решење P1 56/13 од 03.02.2016. године, то је потребно да исти претходно одлучи о изјављеној жалби, па ће тада бити испуњени услови да Виши суд у Пожаревцу одлучи о жалби против допунског решења P1 56/13 од 05.10.2017. године.

Виши суд у Сомбору, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис Гж 784/2020 од 03.07.2020. године списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао да, како је Врховни касациони суд усвојио предлог Вишег суда у Београду за делегацију, односно одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и одредио Виши суд у Пожаревцу да у овом предмету

поступа, да по становишту тога суда Виши суд у Пожаревцу није имао законских услова да се огласи стварно ненадлежним за одлучивање о жалби крајњег корисника изјављеној против решења Првог основног суда у Београду од 03.02.2016. године, па тако ни услова да се списи предмета доставе Вишем суду у Сомбору као стварно и месно надлежном суду за одлучивање о изјављеној жалби.

Врховни касациони суд је одлучујући о насталом сукобу надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник РС“, бр.25/82, 48/88 и „Службени гласник РС“, бр.46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/14, 6/15 и 106/15) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету и изјављеним жалбама стварно и месно надлежан Виши суд у Пожаревцу.

Одредбом члана 166. став 2. ЗПП, је прописано, да, ако једна странка побија пресуду само у погледу трошкова, а друга у погледу главне ствари, другостепени суд ће једном одлуком да одлучи о оба правна лека.

Како је последњим решењем Врховног касационог суда Р 4190/2019 од 07.06.2019. године одређен Виши суд у Пожаревцу за поступање у предмету Вишег суда у Београду Гж 14548/2017, то ће Виши суд у Пожаревцу одлучити о изјављеној жалби крајњег корисника на решење Првог основног суда у Београду Р1 56/13 од 03.02.2016. године и о жалби предлагача изјављеној на допунско решење Првог основног суда у Београду Р1 56/13 од 05.10.2017. године, једном одлуком на основу одредби члана 166. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић